

22000A1116(01)

16.11.2000.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 289/31

TULKOJUMS

KONVENCIJA PAR REINAS AIZSARDĪBU

VĀCIJAS FEDERATĪVĀS REPUBLIKAS VALDĪBA,

FRANCIJAS REPUBLIKAS VALDĪBA,

LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTES VALDĪBA,

NĪDERLANDES KARALISTES VALDĪBA,

ŠVEICES KONFEDERĀCIJAS VALDĪBA

un EIROPAS KOPIENA,

vēloties ar vispusīgu pieeju strādāt pie Reinas ekosistēmas noturīgas attīstības, ņemot vērā upes, tās krastu un palieņu dabas bagātību,

vēloties pastiprināt sadarbību Reinas ekosistēmas saglabāšanai un uzlabošanai,

atsaucoties uz 1992. gada 17. marta Konvenciju par pārrobežu ūdensteču un starptautisku ezeru aizsardzību un izmantošanu, kā arī 1992. gada 22. septembra Konvenciju par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes jūras vides aizsardzību,

ņemot vērā darbu, kas veikts saskaņā ar 1963. gada 29. aprīļa Nolīgumu par Starptautisko komisiju Reinas aizsardzībai pret piesārņojumu un 1976. gada 3. decembra papildnolīgumu,

ievērojot, ka jācenšas sekmēt ūdens kvalitātes uzlabošanu, kas panākta saskaņā ar 1976. gada 3. decembra Konvenciju par Reinas aizsardzību pret ķīmisko piesārņojumu un saskaņā ar 1987. gada 30. septembra Reinas rīcības programmu,

apzinoties, ka Reinas sanācija ir vajadzīga arī tādēļ, lai saglabātu un uzlabotu Ziemeļjūras ekosistēmu,

apzinoties, ka Reina ir nozīmīgs Eiropas ūdensceļš un ka tai ir dažādi izmantošanas veidi,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Definīcijas

Šajā konvencijā:

a) "Reina" ir Reinas upe, kas iztek no Unterzē un kurai Nīderlandē ir attekas *Bovenrijn*, *Bijlands Kanaal*, *Pannerdensch Kanaal*, *Eisela*, *Nederrijn*, *Leka*, *Vāla*, *Boven-Merwede*, *Beneden-Merwede*, *Noord*, *Oude Maas*, *Nieuwe Maas* un *Scheur*, kā arī Nive Vatervegs līdz pat bāzes līnijai, kā norādīts 5. pantā saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas 11. pantu, Ketelmēra and Eiselmēra;

b) "Komisija" ir Starptautiskā komisija Reinas aizsardzībai pret piesārņojumu (SKRA).

2. pants

Darbības joma

Šī konvencija attiecas uz:

a) Reinu;

b) gruntsūdeni, kas mijiedarbojas ar Reinu;

c) ūdens un sauszemes ekosistēmām, kas mijiedarbojas vai atkal varētu mijiedarboties ar Reinu;

d) Reinas sateces baseinu, ciktāl tā piesārņojums ar kaitīgām vielām kaitīgi ietekmē Reinu;

e) Reinas sateces baseinu, ciktāl tam ir nozīme plūdu novēršanā un aizsardzībā no plūdiem visā Reinas garumā.

3. pants

Mērķi

Ar šo konvenciju Līgumslēdzējas puses sev nosaka šādus mērķus:

1) Reinas ekosistēmas noturīga attīstība, jo īpaši:

a) saglabājot un uzlabojot Reinas ūdeņu kvalitāti, ieskaitot suspendētās vielas, nogulšņu un gruntsūdens kvalitāti, it sevišķi:

— cik vien iespējams novēršot, samazinot vai likvidējot piesārņojumu, ko rada kaitīgas vielas un uzturvielas no punktveida piesārņojuma avotiem (piemēram, ražotāji un pašvaldības) un no difūzajiem piesārņojuma avotiem (piemēram, lauksaimniecība un satiksme), ieskaitot piesārņojumu no gruntsūdens, un piesārņojumu kuģošanas rezultātā,

— nodrošinot un uzlabojot iekārtu drošību un novēršot starpgadījumus un avārijas;

- b) aizsargājot organismu populācijas un sugu dažādību un samazinot organismu piesārņojumu ar kaitīgām vielām;
- c) saglabājot, uzlabojot un atjaunojot ūdeņu dabisko funkciju; nodrošinot, ka plūsmas vadība ņem vērā cietu vielu dabisko plūdumu un sekmē mijiedarbību starp upi, grunt-sūdeni un palienēm; saglabājot, aizsargājot un no jauna aktivizējot palienes kā dabīgas, plūdiem pakļautas zemes;
- d) saglabājot, uzlabojot un atjaunojot visdabiskākos biotopus, kādi iespējami savvaļas dzīvniekiem un savvaļas augiem ūdenī, upes gultnē, krastos un piegulošajās platībās, kā arī uzlabojot dzīves apstākļus zivīm un atjaunojot to brīvo migrāciju;
- e) nodrošinot videi draudzīgu un racionālu ūdens resursu apsaimniekošanu;
- f) ņemot vērā ekoloģiskās prasības, realizējot tehniskos pasākumus, lai izveidotu ūdensceļu, piemēram, aizsardzībai no plūdiem, kuģošanai vai hidroelektroenerģijas izmantošanai;
- 2) dzeramā ūdens iegūšana no Reinas ūdeņiem;
- 3) nogulsņu kvalitātes uzlabošana, lai bagarēto materiālu varētu nogulsnēt vai izkliegt bez kaitējuma nodarīšanas videi;
- 4) vispārīga plūdu novēršana un aizsargāšana pret plūdiem, ievērojot ekoloģiskās prasības;
- 5) palīdzība Ziemeļjūras sanēšanā, kā arī saistībā ar citiem pasākumiem, lai to aizsargātu.

4. pants

Principi

Tālab Līgumslēdzējas puses vadās pēc šādiem principiem:

- a) piesardzības princips;
- b) profilaktiskas darbības princips;
- c) rektifikācijas princips, pirmām kārtām pie iztekas;
- d) princips "maksā piesārņotājs";
- e) kaitējuma nepalielināšanas princips;
- f) atbildzināšanas princips liela mēroga tehnisku pasākumu gadījumā;
- g) noturīgas attīstības princips;
- h) jaunāko sasniegumu un vislabākās ekoloģiskās prakses piemērošana un izstrāde;
- i) princips vides piesārņojumu nepārnest no vienas vides citā.

5. pants

Līgumslēdzēju pušu apņemšanās

Lai sasniegtu 3. pantā noteiktos mērķus un ievērojot 4. pantā noteiktos principus, Līgumslēdzējas puses apņemas:

- 1) pastiprināt savu sadarbību un informēt cita citu jo īpaši par pasākumiem, kas veikti to teritorijā, lai aizsargātu Reinu;
- 2) to teritorijā īstenot starptautiskās mērīšanas programmas un Reinas ekosistēmas pētījumus, kuriem ir piekritusi Komisija, un informēt Komisiju par rezultātiem;
- 3) veikt analīzes, lai identificētu piesārņojuma izraisītājus un par to atbildīgās puses;
- 4) to teritorijā uzsākt autonomu rīcību, ko tās uzskata par vajadzīgu, un katrā ziņā nodrošināt, ka:
- a) tādu notekūdeņu izvadīšana, kas var ietekmēt ūdens kvalitāti, notiek tikai ar iepriekšēju atļauju vai saskaņā ar vispārīgiem noteikumiem, ar kuriem nosaka maksimāli pieļaujamo emisiju;
- b) bīstamu vielu izplūdes pakāpeniski samazina līdz pilnīgai izbeigšanai;
- c) pārrauga atļauju un vispārīgo noteikumu ievērošanu, kā arī izplūdes;
- d) atļaujas un vispārīgos noteikumus regulāri pārbauda un pielāgo, ja to pieļauj būtiski uzlabojumi jaunākajos sasniegumos, vai ja uztvērējvīdes stāvoklis rada šādu nepieciešamību;
- e) piesārņojuma risku starpgadījumos vai avārijās ar noteikumu palīdzību pēc iespējas samazina un ārkārtējā situācijā veic nepieciešamos pasākumus;
- f) tehniskus pasākumus, kas var nopietni ietekmēt ekosistēmu, pieļauj tikai ar iepriekšēju atļauju līdz ar nepieciešamajiem nosacījumiem vai ar vispārīgiem noteikumiem;
- 5) to teritorijā uzsākt nepieciešamās darbības, lai īstenotu lēmumus, ko pieņēmusi Komisija saskaņā ar 11. pantu;
- 6) starpgadījumos vai avārijās, kas var apdraudēt Reinas ūdens kvalitāti, vai nenovēršamu plūdu gadījumā nekavējoties informēt Komisiju un Līgumslēdzējas puses, kurām var tikt nodarīts kaitējums, saskaņā ar Komisijas koordinētajiem brīdināšanas un trauksmes plāniem.

6. pants

Komisija

1. Lai īstenotu šo konvenciju, Līgumslēdzējas puses sadarbojas Komisijā.
2. Komisijai ir juridiskas personas statuss. Līgumslēdzēju pušu teritorijā tā jo īpaši izmanto tiesību un rīcības spēju, ko valsts tiesību akti piešķir juridiskām personām. Komisiju pārstāv priekšsēdētājs.

3. Darba tiesību aktu jautājumus un sociālos jautājumus reglamentē tās valsts likums, kurā atrodas Komisijas mītne.

7. pants

Komisijas organizācija

1. Komisijā ir Līgumslēdzēju pušu delegācijas. Katra Līgumslēdzēja puse ieceļ savus delegātus, no kuriem viens ir delegācijas vadītājs.

2. Delegācijas var iesaistīt ekspertus.

3. Katra delegācija trīs gadus pēc kārtas vada Komisiju kārtībā, kādā Līgumslēdzēja puse ir uzskaitīta preambulā. Delegācija, kas vada Komisiju, ieceļ priekšsēdētāju. Priekšsēdētājs nav savas delegācijas runātājs.

Ja kāda Līgumslēdzēja puse atsakās no tiesībām vadīt Komisiju, vadību pārņem nākamā Līgumslēdzēja puse.

4. Komisija izstrādā tās reglamentu un finanšu noteikumus.

5. Komisija lemj par starptautiskas organizācijas jautājumiem, par darba struktūru, ko tā uzskata par nepieciešamu, un par gada darbības budžetu.

8. pants

Komisijas uzdevumi

1. Lai sasniegtu 3. pantā noteiktos mērķus, Komisija pilda šādus uzdevumus:

- a) sagatavo starptautiskas mērīšanas programmas un Reinas ekosistēmas pētījumus, kā arī liek lietā to rezultātus, ja vajadzīgs, sadarbībā ar zinātniskajām iestādēm;
- b) izstrādā priekšlikumus atsevišķiem pasākumiem un pasākumu programmām, attiecīgā gadījumā iekļaujot ekonomiskus instrumentus un ņemot vērā paredzamās izmaksas;
- c) koordinē Līgumslēdzēju Valstu brīdināšanas un trauksmes plānus attiecībā uz Reinu;
- d) izvērtē to darbību efektivitāti, par kurām ir pieņemts lēmums, īpaši pamatojoties uz Līgumslēdzēju pušu ziņojumiem, kā arī mērīšanas programmu un Reinas ekosistēmas pētījumu rezultātiem;
- e) veikt visus citus uzdevumus, ko tai uzticējušas Līgumslēdzēja puses.

2. Tālab Komisija pieņem lēmumus saskaņā ar 10. un 11. pantu.

3. Komisija iesniedz Līgumslēdzējām pusēm gada darbības pārskatu.

4. Komisija informē sabiedrību par Reinas stāvokli un par sava darba rezultātiem. Komisija var izstrādāt un publicēt ziņojumus.

9. pants

Komisijas plenārsēdes

1. Pēc priekšsēdētāja uzaicinājuma Komisija sanāk uz vienu plenārsēdi gadā.

2. Priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc vismaz divu delegāciju pieprasījuma var sasaukt ārkārtas plenārsēdes.

3. Priekšsēdētājs ierosina dienas kārtību. Katrai delegācijai ir tiesības uz to, lai dienas kārtībā iekļautu punktus, kurus tā vēlas apspriest.

10. pants

Lēmumu pieņemšana Komisijā

1. Komisija lēmumus pieņem vienprātīgi.

2. Katrai delegācijai ir viena balss.

3. Ja pasākumi, kurus Līgumslēdzēja puse veic saskaņā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ietilpst Eiropas Kopienas kompetencē, tad Eiropas Kopiena balso ar balsu skaitu, kas atbilst tās dalībvalstu skaitam, kuras ir šīs konvencijas Līgumslēdzēja puses, neatkarīgi no iepriekšminētā 2. punkta. Eiropas Kopiena nebalso, ja balso tās dalībvalstis, un otrādi.

4. Tikai vienas delegācijas atturēšanos neuzskata par šķērslī vienprātībai. Tas neattiecas uz Eiropas Kopienas delegāciju. Delegācijas prombūtni uzskata par atturēšanos.

5. Reglamentā var paredzēt rakstisko tiesvedību.

11. pants

Komisijas lēmumu īstenošana

1. Komisija ieteikumu veidā paziņo Līgumslēdzējām pusēm savus lēmumus par 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem, kurus īsteno saskaņā ar Līgumslēdzēju pušu valsts tiesību aktiem.

2. Komisija var izvirzīt noteikumu, ka šos lēmumus:

- a) Līgumslēdzēja puses piemēro pēc grafika;
- b) realizē koordinētā veidā.

3. Līgumslēdzēja puses regulāri ziņo Komisijai par:

- a) tiesību aktiem, regulējošiem un citiem pasākumiem, ko tās ir veikušas, lai īstenotu šīs konvencijas noteikumus, pamatojoties uz Komisijas lēmumiem;
- b) saskaņā ar a) apakšpunktu īstenoto pasākumu rezultātiem;
- c) problēmām, kas izriet no a) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanas.

4. Ja Līgumslēdzēja puse nevar īstenot Komisijas lēmumus pilnīgi vai daļēji, šī puse par to ziņo konkrētā termiņā, ko noteikusi Komisija, katru gadījumu izskatot atsevišķi, un sniedz pamatojumu. Katra delegācija var iesniegt pieprasījumu rīkot apspriedi, uz ko jāsniedz atbilde divu mēnešu laikā.

Pamatojoties uz Līgumslēdzēju pušu ziņojumiem vai apspriedēm, Komisija var pieņemt lēmumu, ka tiks veikti pasākumi, lai palīdzētu īstenot šo lēmumus.

5. Komisija izveido savu Līgumslēdzējām pusēm adresēto lēmumu sarakstu. Līgumslēdzējas puses ik gadus, vēlākais divu mēnešu laikā līdz Komisijas plenārsēdei, sarakstam pievieno precizējumus par gūtajiem panākumiem, īstenojot Komisijas lēmumus.

12. pants

Komisijas sekretariāts

1. Komisijai ir pastāvīgs sekretariāts, kas pilda uzdevumus, kādus tam uzticējusi Komisija, un ko vada izpildsekretārs.
2. Līgumslēdzējas puses pieņem lēmumu par sekretariāta mītni.
3. Izpildsekretāru ieceļ Komisija.

13. pants

Izmaksu sadalījums

1. Katra Līgumslēdzēja puse sedz izmaksas par tās pārstāvību Komisijā un tās darba struktūru, un katra Līgumslēdzēja Valsts sedz izmaksas par pētījumiem un darbībām, ko tā veic savā teritorijā.
2. Izmaksu sadalījumu attiecībā uz gada darbības budžetu starp Līgumslēdzējām pusēm nosaka Komisijas reglamentā un finanšu noteikumos.

14. pants

Sadarbība ar citām valstīm, citām organizācijām un neatkarīgiem ekspertiem

1. Komisija sadarbojas ar citām starpvaldību organizācijām un var tām adresēt ieteikumus.
2. Komisija var atzīt par novērotājām:
 - a) valstis, kas ir ieinteresētas Komisijas darbā;
 - b) starpvaldību organizācijas, kuru darbs ir saistīts ar Komisiju;
 - c) nevalstiskas organizācijas, ciktāl tas attiecas uz to interešu vai darbību jomu.
3. Komisija ar nevalstiskām organizācijām apmainās ar informāciju, ciktāl tā attiecas uz šo organizāciju interešu vai darbību jomu. Ar šādām organizācijām Komisija jo īpaši konsultējas pirms tādu lēmumu apspriešanas, kuriem var būt nopietna ietekme uz šīm organizācijām, un Komisija tās informē, tiklīdz šādi lēmumi ir pieņemti.

4. Novērotājas var iesniegt Komisijai visu informāciju vai ziņojumus, kas attiecas uz konvencijas mērķiem. Tās var aicināt piedalīties Komisijas sēdēs bez balsstiesībām.

5. Komisija var nolemt konsultēties ar speciālistiem, kas pārstāv atzītas nevalstiskas organizācijas, vai citiem ekspertiem un aicināt viņus uz Komisijas sēdēm.

6. Sadarbības nosacījumus un tiesību un dalības nosacījumus nosaka reglamentā un finanšu noteikumos.

15. pants

Darba valodas

Komisijas darba valodas ir vācu, franču un holandiešu valoda. Sīki izstrādātus noteikumus nosaka reglamentā un finanšu noteikumos.

16. pants

Domstarpību izšķiršana

1. Ja starp Līgumslēdzējām pusēm rodas domstarpības attiecībā uz šīs konvencijas interpretēšanu vai piemērošanu, attiecīgās puses meklē risinājumu sarunu ceļā vai kādā citā tām pieņemamā domstarpību izšķiršanas veidā.
2. Ja domstarpības nevar izšķirt šādā veidā, tad pēc vienas puses pieprasījuma, ja domstarpībās iesaistītās puses nenolemj citādi, šo lietu iesniedz izskatīšanai šķirejtiesā saskaņā ar noteikumiem šīs konvencijas pielikumā, kurš ir tās sastāvdaļa.

17. pants

Stāšanās spēkā

Katra Līgumslēdzēja puse paziņo Šveices Konfederācijas valdībai, kad tā ir izpildījusi procedūras, kas vajadzīgas, lai šī konvencija stātos spēkā. Šveices Konfederācijas valdība apstiprinās paziņojumu saņemšanu un informēs arī pārējās Līgumslēdzējas puses. Konvencija stāsies spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā paziņojuma saņemšanas.

18. pants

Izstāšanās

1. Trīs gadus pēc šīs konvencijas stāšanās spēkā jebkura no Līgumslēdzējām pusēm jebkurā brīdī var izstāties no tās ar rakstisku paziņojumu Šveices Konfederācijas valdībai.
2. Izstāšanās no konvencijas stājas spēkā tikai sekojošā gada beigās.

19. pants

Spēkā esošā likuma atcelšana un nepārtraukta piemērošana

1. Līdz ar šīs konvencijas stāšanos spēkā un neraugoties uz šā panta 2. un 3. punktu, atceļ sekojošo:
 - a) 1963. gada 29. aprīļa Nolīgumu par Starptautisko komisiju Reinas aizsardzībai pret piesārņojumu;

b) 1976. gada 3. decembra papildnolīgumu 1963. gada 29. aprīļa Nolīgumam par Starptautisko Komisiju Reinas aizsardzībai pret piesārņojumu;

c) 1976. gada 3. decembra Konvenciju par Reinas aizsardzību pret ķīmisko piesārņojumu.

2. Lēmumi, ieteikumi, robežvērtības un visas citas vienošanās, kas noteiktas, pamatojoties uz 1963. gada 29. aprīļa Nolīgumu par Starptautisko komisiju Reinas aizsardzībai pret piesārņojumu, 1976. gada 3. decembra papildnolīgumu un 1976. gada 3. decembra Konvenciju par Reinas aizsardzību pret ķīmisko piesārņojumu, joprojām ir piemērojamas bez izmaiņām to tiesiskajā raksturā, ja Komisija tos nepārprotami neatceļ.

3. Izmaksu sadalījums attiecībā uz gada darbības budžetu, kas noteikts 12. pantā 1963. gada 29. aprīļa Nolīgumā par Starptautisko komisiju Reinas aizsardzībai pret piesārņojumu, kurā grozījumi izdarīti ar 1976. gada 3. decembra papildnolīgumu, paliek spēkā, līdz Komisija savā reglamentā un finanšu noteikumos nosaka sadalījumu.

20. pants

Origināldokuments un deponēšana

Šo konvenciju, kas sastādīta franču, holandiešu un vācu valodā, visiem trijiem tekstiem esot vienādi autentiskiem, deponē Šveices Konfederācijas valdībai, kura nodod apliecinātu kopiju katrai Līgumslēdzējai pusei.

Bernē, 1999. gada 12. aprīlī

Vācijas Federatīvās Republikas valdības vārdā:

Nīderlandes Karalistes valdības vārdā:

Francijas Republikas valdības vārdā:

Šveices Konfederācijas valdības vārdā:

Luksemburgas Lielhercogistes valdības vārdā:

Eiropas Kopienas vārdā:

PIELIKUMS

IZSKATĪŠANA ŠĶĪRĒJTIESĀ

1. Ja vien domstarpībās iesaistītās puses nenolemj citāti, šķīrējtiesas procesu veic saskaņā ar šā pielikuma noteikumiem.
2. Šķīrējtiesā ir trīs locekļi. Prasītājs un atbildētājs katrs ieceļ vienu šķīrējtiesnesi; tādējādi iecelti abi šķīrējtiesneši ar kopēju piekrišanu ieceļ trešo, kurš vada tiesu.

Ja šķīrējtiesas priekšsēdētājs nav iecelts divu mēnešu laikā pēc otrā šķīrējtiesneša iecelšanas, Starptautiskās Tiesas priekšsēdētājs ieceļ šķīrējtiesnesi nākamo divu mēnešu laikā pēc tās puses pieprasījuma, kura rīkojas pirmā.
3. Ja kāda no domstarpībās iesaistītajām pusēm nav iecēlusi tiesas locekli divu mēnešu laikā pēc konvencijas 16. pantā paredzētā pieprasījuma saņemšanas, otra puse var jautājumu iesniegt Starptautiskās Tiesas priekšsēdētājam, kurš ieceļ šķīrējtiesas priekšsēdētāju nākamo divu mēnešu laikā. Pēc iecelšanas priekšsēdētājs pieprasa pusei, kura vēl nav iecēlusi šķīrējtiesnesi, izdarīt to divu mēnešu laikā. Pēc šā termiņa beigām viņš vai viņa jautājumu iesniedz Starptautiskās Tiesas priekšsēdētājam, kurš veic šo iecelšanu nākamo divu mēnešu laikā.
4. Ja kādā no iepriekšminētajiem gadījumiem Starptautiskās Tiesas priekšsēdētājs nevar rīkoties vai ja viņš ir kādas domstarpībās iesaistītās puses pilsonis, tad Tiesas priekšsēdētāja vietnieks vai vecākais Tiesas loceklis, kurš var rīkoties un kurš nav kādas domstarpībās iesaistītās puses pilsonis, ieceļ šķīrējtiesas priekšsēdētāju vai šķīrējtiesnesi.
5. Šie noteikumi, *mutatis mutandis*, attiecas uz to amatu ieņemšanu, kuri ir kļuvuši vakanti.
6. Šķīrējtiesa pieņem lēmumu, pamatojoties uz starptautisko tiesību aktu noteikumiem un jo īpaši pamatojoties uz šīs konvencijas noteikumiem.
7. Attiecībā gan uz tiesvedības jautājumiem, gan uz lietas būtību, šķīrējtiesa pieņem lēmumu ar tās locekļu balsu vairākumu; kāda tiesas locekļa, ko iecēlušas puses, prombūtne vai atturēšanās neliedz tiesai pieņemt lēmumu. Ja balsu skaits ir līdzīgs, izšķirošā balss ir priekšsēdētājam. Tiesas lēmumi ir pusēm saistoši. Katra puse sedz tās ieceltā šķīrējtiesneša izmaksas un pārējās izmaksas sadala vienādi. Attiecībā uz citiem jautājumiem šķīrējtiesa izveido pati savus procesa noteikumus.
8. Domstarpību gadījumā starp divām Līgumslēdzējām pusēm, no kurām tikai viena ir Eiropas Kopienas dalībvalsts, kas pati ir Līgumslēdzēja puse, otra puse tās pieprasījumu vienlaicīgi nosūta minētajai dalībvalstij un Kopienai, kuras divu mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas kopīgi paziņo šai pusei par to, vai dalībvalsts, Kopiena vai dalībvalsts un Kopiena kopā ir domstarpībās iesaistītās puses. Ja šāds paziņojums noliktajā laikā nav sniegts, šā pielikuma piemērošanas vajadzībām uzskata, ka gan dalībvalsts, gan Kopiena ir viena un tā pati domstarpībās iesaistītā puse. To pašu panāk, ja dalībvalsts un Kopiena kopīgi ir domstarpībās iesaistītās puses.

PARAKSTĪŠANAS PROTOKOLS

Parakstot konvenciju par Reinas aizsardzību, delegācijas vadītāji Starptautiskajā komisijā Reinas aizsardzībai pret piesārņojumu vienojas par šādiem punktiem.

1. Konvencija neskar turpmāko:
 - a) 1976. gada 3. decembra Konvenciju par Reinas aizsardzību pret piesārņojumu ar hlorīdiem;
 - b) 1983. gada 29. aprīļa/13. maija vēstuļu apmaiņu par iepriekšminēto konvenciju, ar apmaiņas stāšanos spēkā 1985. gada 5. jūlijā;
 - c) 1986. gada 11. decembra deklarāciju, ko pieņēma valdību delegāciju vadītāji, kuras ir puses 1963. gada 29. aprīļa Nolīgumam par Starptautisko komisiju Reinas aizsardzībai pret piesārņojumu;
 - d) 1991. gada 25. septembra papildprotokolu 1976. gada 3. decembra Konvencijai par Reinas aizsardzību pret piesārņojumu ar hlorīdiem;
 - e) 1991. gada 25. septembra deklarāciju, ko pieņēma valdību delegāciju vadītāji, kuras ir puses 1963. gada 29. aprīļa Nolīgumam par Starptautisko komisiju Reinas aizsardzībai pret piesārņojumu.
2. "Jaunākie sasniegumi" un "labākā pieejamā metode" ir sinonīmi izteicieni, un tāpat kā izteiciens "vislabākā ekoloģiskā prakse" tie jāsaprot, kā noteikts 1992. gada 17. marta Konvencijā par pārrobežu ūdensteču un starptautisku ezeru aizsardzību un izmantošanu (I un II pielikums) un 1992. gada 22. septembra Konvencijā par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes jūras vides aizsardzību (I papildinājums).
3. Komisijas mītne arī turpmāk atrodas Koblencā.
4. Tādu domstarpību izšķiršanas gadījumā starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm, kas neattiecas ne uz vienu citu valsti, piemēro Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 219. pantu.

Bernē, 1999. gada 12. aprīlī

Vācijas Federatīvās Republikas valdības vārdā:

Nīderlandes Karalistes valdības vārdā:

Francijas Republikas valdības vārdā:

Šveices

Konfederācijas valdības vārdā:

Luksemburgas Lielhercogistes valdības vārdā:

Eiropas Kopienas vārdā:
